

(แม่ต๋อย กำลังจะตาย) ช่วยส่งต่อด้วยนะค่ะ ใครมีเพื่อนเยอะ ดู
โฆษณาดีกว่าซึ่งแล้ว เจอภาพพร้อมบรรยาย น้ำตาหยุดเลย

"บ้านโฮมฮัก" เป็นบ้านแห่งความรักของเด็ก ๆ นับร้อย
ชีวิตที่มาอาศัยพักพิงในยามที่ไม่เหลือใคร เด็กๆ ที่นี้มีทั้ง
เด็กกำพร้าที่ติดเชื้อเอดส์จากพ่อแม่ เด็กกำพร้าไม่ติด
เชื้อแต่ถูกชุมชนผลักไสด้วยความรังเกียจ เด็กที่พ่อแม่มี
ปัญหาไม่สามารถเลี้ยงดูได้ เด็กที่มีปัญหายาเสพติด เด็ก
บางคนมาด้วยหัวใจที่แตกสลายพร้อมกับร่างกายที่บอบ
ช้ำจากการกระทำ ทารุณกรรมของผู้ใหญ่ เรื่องราวของ
เด็กบางคนตั้งนิยายที่กรีดกระชากใจผู้ที่ได้รับรู้

สำหรับพวกเราชาวสนุก! ดอทคอม เรารู้จักบ้านโฮมฮัก
เป็นอย่างดี เพราะเมื่อปีก่อนทีมพนักงานได้เดินทางไป
บริจาคของใช้จำเป็นและเงินช่วยเหลือ นำทีมโดยพี่อ้อ
HR

วันก่อนพี่อ้อก็ฟอร์เวิร์ดบทความมาให้อ่าน แล้วบอกว่าให้ พี่ฝนช่วยทำอะไรสักอย่างได้ไหม อยากให้คนอ่านได้รู้จัก เป็นวงกว้าง เพื่อที่ความช่วยเหลือจะได้ไปเร็วขึ้น.....

"บ้านโฮมฮัก" อบอุ่นด้วยรักแต่แร้นแค้น

"บ้านโฮมฮัก" เป็นบ้านแห่งความรักของเด็ก ๆ นับร้อย ชีวิตที่มาอาศัยพักพิงในยามที่ไม่เหลือใคร เด็ก ๆ ที่นี้มีทั้ง เด็กกำพร้าที่ติดเชื้อเอ็ดส์จากพ่อแม่ เด็กกำพร้าไม่ติด เชื้อแต่ถูกชุมชนผลักไสด้วยความรังเกียจ เด็กที่พ่อแม่มี ปัญหาไม่สามารถเลี้ยงดูได้ เด็กที่มีปัญหายาเสพติด เด็ก บางคนมาด้วยหัวใจที่แตกสลายพร้อมกับร่างกายที่บอบ ข้ำจากการกระทำ ทารุณกรรมของผู้ใหญ่ เรื่องราวของ เด็กบางคนตั้งนิยายที่กรีดกระชากใจผู้ที่ได้รับรู้

เด็กที่นี้มีทั้งหมด 104 ชีวิต ตั้งแต่อายุ 4 วันไปจนถึง 20 ปี บางรายถูกพ่อแม่เร่ขายให้ไปเป็นขอทาน บางราย กำลังถูกขายไปเป็นหญิง*** และอีกหลายกรณีที่สะเทือน ใจ อาทิ

กรณีของน้องส้ม (นามสมมติ) เด็กหญิงวัย 3 ขวบ แหวดตา สดใสน่ารัก แต่โดนผู้ใหญ่ใจโหดร้ายป้ายยาบาดแผลทั้งร่างกายและจิตใจให้เธอด้วยการข่มขืน เธอมาในสภาพ อวัยวะเพศฉีกขาด จิตใจบอบข้ำ ข้ำร้ายเธอติดเชื้อเอ็ดส์

หรือกรณีของน้องโพร์ (นามสมมติ) พ่อแม่เสียชีวิตเพราะ เอ็ดส์ เธอเองก็ได้รับเชื้อเช่นกัน บ้านเธอยากจน ยามหิว โหยก็เคี้ยวข้าวสารประทังชีวิต เพราะไม่มีใครดูแล มีวัด ใกล้บ้านเธอจึงไปขอเศษข้าวเศษแกงประทังชีวิต แต่ ข้ำร้ายโดนพระใจโหดข่มขืน ทุกวันนี้ร่างกายเธอแคะแแก

รณเพราะขาดสารอาหาร และเอดส์ทำให้เธอมีอาการชัก
หลายครั้ง จนมีผลทางสมองทำให้เธอพัฒนาการช้ากว่า
เพื่อน ๆ ในวัยเดียวกัน

"แม่ต๋อย" ของเด็ก ๆ หรือ สุธาสินี น้อยอินทร์ หญิง
เหล็กหัวใจแกร่งที่มีความตั้งใจงานเพื่อสังคมมาโดย
ตลอดนับตั้งแต่เรียน จบ จากจุดเริ่มต้นที่ได้ทำงาน
เกี่ยวกับการดูแลเด็ก โดยไม่รับเงินเดือน

จนกระทั่งมาตั้ง "มูลนิธิ สุธาสิณี น้อยอินทร์ เพื่อเด็ก และเยาวชน" อยู่ที่เลขที่ 3 หมู่ 12 บ้านประชาสรรค์ ต.ตาตทอง อ.เมือง ยโสธร โทร 0-4572-2241

แม่ตั๋ยก่อตั้งบ้านโฮมฮักมา 20 กว่าปีแล้ว แต่จดทะเบียนเป็นมูลนิธิเมื่อไม่กี่ปีที่ผ่านมา เป็นพันธกรรมเพื่อความอยู่รอดของเด็กๆเมื่อเธอต้องจากไป ทรัพย์สินทั้งหมด บ้าน รถ ที่ดิน มรดก ของพ่อแม่ก็ขายหมดมาเป็นค่ายา ค่าอาหาร ค่าเทอม ค่าน้ำ ค่าไฟ ของเด็ก ๆ ที่สูงถึงเดือนละ 4-5 แสนบาท สุดท้ายแม่กระทั่งสร้อยที่ใส่ติดคอ ยังต้องขาย เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายให้เด็กๆ ซึ่งเปรียบเสมือนลูกๆ ของเธอก่อนเมื่อเปิดเทอม

แม่ตั๋ย เล่าว่า บ้านโฮมฮักเป็นบ้านหลังที่อบอุ่นสำหรับเด็ก ๆ ที่ยากไร้ ขาดที่พึ่งพิง เราอยู่กันด้วยความรัก แต่แร้นแค้น ปัจจุบันขายสมบัติจนหมดเกลี้ยงตัว แม้จะมีเงินบริจาคเข้ามา?ก็ไม่พอ เด็ก ๆ ที่บ้านโฮมฮักต้องช่วยเหลือกัน แบบพี่ดูแลน้อง ปลูกผัก หาแมลงกินประทังชีวิต แต่ด้วยความแห้งแล้งก็ยากลำบากเหลือเกิน แคน้ำใช้อาบทั้งบ้านก็ไม่พอ จะเอาน้ำที่ไหนไปรดผัก แมลงที่หาได้ต้องเอาไปคั่วแล้วป่น โรยข้าวเพื่อให้พอกินกันทั้งบ้าน เด็กก็มีแต่ตัวเล็ก ๆ บางส่วนก็ป่วย บางส่วนไปโรงเรียน ที่โตขึ้นมาหน่อยก็ต้องดูแลน้องตัวเล็ก ๆ ที่ยังช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ และบางคนก็ต้องพยาบาลน้องๆ ที่เจ็บป่วย

"ที่น่าเศร้าใจคือสังคมยังมีการเลือกปฏิบัติและอคติต่อผู้ติดเชื้อเอดส์ เมื่อส่งเด็กไปโรงเรียนต้องหาโรงเรียนที่ไกลออกไป บางครั้งเมื่อรู้ว่าเด็กมาจากที่นี่ พ่อแม่ผู้ปกครองก็ประท้วงให้ไล่เด็กออก เพราะสังคมยังขาดความเข้าใจว่าไม่สามารถติดเชื้อจากการอยู่ร่วมกัน แต่ติด

ทางเลือดและการมีเพศสัมพันธ์เท่านั้น ทำให้ไม่เข้าใจ เด็กเหล่านี้ว่าป่วยแค่ร่างกายแต่ยังมีชีวิตจิตใจ มีความรู้สึกนึกคิด ร้องไห้ได้เหมือนกับเรา เด็กเหล่านี้โดนมองเหมือนเป็นตัวประหลาดที่ไม่มีใครอยากเฉียดกรายเข้าใกล้ ขนาดเหลือแต่ร่างไร้ลมหายใจจะเผาในวัดยังไม่ได้ ชาวบ้านกลัวชี้เท้าพุ่งไปในอากาศตกหลังคาบ้าน แล้วจะติดเอดส์กันทั้งหมู่บ้าน " แม่ต๋อย เล่าทั้งน้ำตา

มีเด็กระยะสุดท้ายที่แพทย์พิพากษาว่า อยู่ได้อีกไม่ถึงเดือน หรือ 2 เดือน กับเด็กที่แพทย์หยุดยา เพราะดี้อย่าแล้ว ส่งมาอยู่รอความตายที่นี่ แต่ด้วยความรัก ความอบอุ่น และบรรยากาศที่ดูแลกันเหมือนพี่น้อง เด็ก ๆ หลายคนกลับมีชีวิตอยู่ได้เกินกำหนดที่แพทย์บอก เช่น น้องก้อง (นามสมมุติ) มาตอนอายุ 8 เดือน ซึ่งหมอไม่รักษาแล้ว เพราะเชื่อว่าอยู่ได้อีก 2 เดือน แต่ตอนนี้ น้องก้องสุขภาพแข็งแรงดี อายุ 12 ขวบแล้ว ช่วยพี่ๆ รดน้ำผักทุกวัน

แต่ตอนนี้ผักปลูกได้น้อย แม่หลงหาจนไม่มีให้หาแล้ว ชาวกินได้ครึ่งท้องเพื่อแบ่งอีกครึ่งให้น้อง ๆ ซ้ำร้ายแม่ต๋อยของเด็กกำลังป่วยด้วย "มะเร็งลำไส้ระยะสุดท้าย"

ซึ่งหมอบอกว่าเธอจะอยู่ได้อีกไม่เกิน 6 เดือน แต่หัวใจแม่เกินร้อยที่เธอมอบให้เด็กๆ ทำให้เธอสู้ บางคืนเธอถูกรุมเร้าด้วยอาการปวดที่ไม่ได้พักผ่อนจากการทำงานหนัก

พอช่วงกลางคืนถึงกับนอนไม่ได้ ต้องลุกออกมาเดิน หากใครไปบ้านโฮมฮักไม่รู้คนไหนแม่ต๋อยละก็ ให้สังเกตที่ข้อเท้าจะมีกระดิ่งเป็นลูกกระพรวนห้อยไว้ เพราะยามเธอออกมาเดิน เด็ก ๆ ได้ยินเสียงกระดิ่งจะได้ไม่กลัวคิดว่าเป็นผี ..

แต่ จะมีวันไหนที่แม่ต๋อยไม่ลุกออกมาเดินอีกแล้วก็ไม่รู้ !?! แล้วเด็ก ๆ จะอยู่กันได้อย่างไร ต้องกำพร้าครั้งที่สองในชีวิตกันอีกแล้วหรือ ?

ปัจจุบันบ้านโฮมฮักกำลังประสบภาวะขาดแคลนทุนทรัพย์อย่างหนัก และยังขาดครูพี่เลี้ยง ขาดเจ้าหน้าที่อาสาสมัครที่ทยอยถอนตัวออกไป เราลองมาช่วยกันสร้างปาฏิหาริย์ให้บ้านโฮมฮักเพื่อช่วยเหลือเด็ก ๆ ที่ถูกทอดทิ้ง ใครที่เคยคิดว่าพวกเขาเหล่านั้นเป็นส่วนเกิน เป็นส่วนที่ต้องกันไว้ให้อยู่อีกโลก เป็นอีกชนชั้นของสังคม ก็น่าจะมองกันใหม่ เพราะพวกเขาเป็นเพียงเด็ก เป็นชีวิตที่ไร้เดียงสา แวดตาบริสุทธิ์ไม่ได้รับรู้ถึงเรื่องราวที่ผู้ใหญ่ยึดเยียดให้ เด็กน้อยเหล่านี้เกิดมาจากปัญหาที่พวกผู้ใหญ่สร้างขึ้นทั้งนั้น

ถ้าหากใครได้ไปสัมผัสเยี่ยมเยียน เด็ก ๆ ที่บ้านโฮมฮัก จะเห็นแววตาที่สดใส ร่าเริง ทุกคนจะดีใจที่มีพี่ๆ ไปเยี่ยม ยิ่งถ้าไปเล่นไปสัมผัสเด็ก ๆ เหล่านี้ด้วยจิตกุศล ด้วยความรักก็เหมือนได้ต่อเติมชีวิตอันสดใส จากเด็กที่ไม่ลุกเดิน

ซิมเศร้าเหม่อลอย ไม่มีแม่แต่รอยยิ้ม เมื่อเห็นผู้มาเยี่ยม
เยือนจะดีใจ ลุกขึ้นมาต้อนรับ มีรอยยิ้ม เพราะนานมาก
แล้วที่ถูกทอดทิ้ง ไม่ค่อยมีใครไปเยี่ยมเยือน

"พี่ ๆ จะกลับมาหาพวกหนูกันอีกมั๊ยคะ"

"พี่หนูอยากได้เสื้อสีแดงไว้ใส่ หนูจะได้ใส่ก่อนตายมั๊ย
คะ"

และอีกมากมายคำพูดอันเสียดแทงหัวใจพี่ๆ ทุกคน อยาก
ให้สังคมได้รับรู้ ก่อนจากกันโบกมือลาด้วยน้ำตา และแวว
ตาของเด็ก ๆ ที่มองรถจนลับตาพร้อมกับความหวังว่า จะมี
ใครมาเยี่ยมเยือนและนึกถึงพวกเขาเหล่านั้นกันอีกบ้าง...

สำหรับผู้มีจิตศรัทธาบริจาคช่วยเหลือเด็ก ๆ โอนเงินไปได้
ที่ ธนาคารไทยพาณิชย์ สาขาโยธินธร ซอยบุญชี มูลนิธิ
สุธาสิณี น้อยอินทร์ เพื่อเด็กและเยาวชน เลขที่ 561-2-
21187-7
โทร. 0-4572-2241

หรือจะบริจาคเสื้อผ้า หนังสือการ์ตูน หนังสือเรียน ของ
เล่น และสิ่งจำเป็นได้ตามจิตศรัทธาเป็นของใหม่หรือของ
ใช้แล้วก็ได้ เพราะของที่ท่านไม่ใช้แล้วยังมีค่ากับเด็ก ๆ
เหล่านี้อย่างมาก

ช่วยกันหน่อยนะคะ...จะเป็นพระคุณอย่างสูง

(ช่วยส่งต่อกันไปเยอะๆนะ เพราะเยาวชนของชาติอยู่ใน
มือพวกคุณ)

